

Na temu “Nasilje u skolama” u NIN-u, clanak “ Profesore mlate, pa sta!?, predsednica IO FBOS Radmila Dodic je dala sledecu izjavu:

“ Da dogadjaj nije snimljen mobilnim telefonom, javnost za njega nikada ne bi saznala i ceo slucaj bi bio samo jedan od mnogih koji su zataskani. Ovaj slucaj nije izuzetak, samo mi za njih ne znamo: nastavnivci zive u stalnom strahu, a pogotovo na kraju skolske godine. Ugrozava ih nasilje koje dolazi od učenika, neprimereni pritisci od strane roditelja, ali i direktora skola. Mi tacno znamo koji su i oni vrse pritisak da se ocene pojedinih učenika poprave: zato sto to od njih trazi Ministarstvo ili zato sto imaju licnu korist” Predstavnicia Foruma i te kako zna o cemu govori, jer je upravo sindikalna organizacija kojoj pripada sproveda istrazivanje u skolama o nasilju učenika nad nastavnicima. Cak 78,5% nastavnika, tvrdi da je tokom rada pretrpelo torturu od učenika ili roditelja, 7,5% je priznalo da su djaci fizicki nasrnuli na njih, 27% je bilo u situaciji da su im roditelji direktno pretili, cak i smrću, a 13% je dozivelo napade van radnog mesta, kao i napade “preko posrednika”. Podaci istrazivanja, su mnogo pre nego sto je pretucena profesorka Marija Mosic i pre nego je ministar prosvete Zarko Obradovic izjavio: “Incident koji se dogodio je porazavajući, neprijatan i frapiran sam ponasanjem učenika koji je digao ruku na nastavnika”, stigli upravo do tog ministra i – sta cemo sada? Sto se tice naseg istrazivanja o “Nasilju u skolama iz Ministarstva nas niko, jos do dana danasnjeg nije pozvao. Potpuno je drugacije kada je u pitanju gradska vlast, jer smo u stalnom kontaktu sa Dragicom Moro, zamenicom gradskog sekretara za obrazovanje, i sa Gradom. Grad je obezbedio sredstva, kojima ce se u 15 skola finansirati projekat “Skola bez nasilja”, kaze Radmila Dodic i dodaje:”Zakon o osnovama obrazovanja i vaspitanja je sada na javnoj raspravi, radjen je u kancelarijama Ministarstva i apsolutno nas niko nije zvao ni na konsultacije, a ni u delu koji se odnosi na sprečavanje nasilja. Nacin na koji se vodi javna rasprava pokazuje da ne postoji dobra volja da se pronadju resenja za mnoge probleme, a nas su pozvali da se ukljucimo 15 sati pre nego sto je rasprava pocela, sto obicno i rade pa se i ne ocekuje da dodjemo”

Juni 2009.god.